

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

Seco. q. 4. quotlib.

oblecto. Et isto modo dico cum scoto: quod intellectus non est etiam ex natura potentie non potest officium ens cognoscere: quod non potest isto modo ens increatum cognoscere: nam intellectus non potest per se quod status etiam concurrentibus omnibus causis naturalibus facit ad intellectionem ex sua propria natura non potest deuenire ad noticiam immediatam huiusmodi quod est deus neque intuitiuam neque abstractiuam. An lata est diuisio inter obiectum creatum et increatum: quod obiectum creatum necessario causat suam intellectionem si sit presens in se vel in sua specie: sed obiectum increatum quantum ad se sit presens sensus potentie create non est necessario causat suam intellectionem: sed solum contingenter: quod quicquid causat deus ad extrinsecum contingenter causat. Et si quis arguat quod quicquid continetur sub obiecto primo naturali alicuius potentie illud potest attingi a potentia: sed deus continetur sub obiecto ad quod ipse intellectus: quod continetur sub ente quod est obiectum nisi intellectus. Pro solutione huiusmodi argumenti ponuntur alia propostiones. Prima: obiectum naturale capitur dupliciter. Uno modo pro illo ad quod inclinatur naturaliter potentia. Alio modo pro illo quod est naturaliter attingibile ab illa potentia. Secunda propositio: ens esse deo et creature est obiectum ad quod non intellectus ad quod intellectus non naturaliter inclinatur: et vocatur ab aliquibus obiectum terminatiuum: sed non motiuum. Tertium dicitur: obiectum attingibile ab intellectu non est ens finitum absolutum vel respectiuum cuius terminus non est deus: et hoc per quod status: quod notanter dicitur: nam pro illo statu quidditas rei materialis est obiectum naturaliter attingibile ab intellectu. Et si aliquid vellent sic capere obiectum nisi intellectus per se pro illo statu naturaliter est attingibile non male diceretur. Et quod per se intellectus non potest dupliciter considerari. Uno modo pro statu isto: et sic quidditas rei materialis est eius obiectum. Alio modo potest considerari ex natura potentie et ex parte sui: et sic ens finitum absolute vel respectiuum cuius terminus non est ens in finitum: est obiectum ad quod non intellectus: unde intellectus est.

Quibit scdo

Pro cuius solutione supponitur quod in parte sensitua vis irrationalis et cupiscibilis sunt due potentie organice habentes in parte sensitua duo organa. An imaginandum est quod circa cor sunt due pellicule quae vna restringit et dilatat: et illa est organum cupisciente. Alia est quae firmatur et restringit et facit ebullire sanguinem: et talis est organum irascibilis. Et quod sequitur quod ille due potentie in parte sensitua non solum distinguuntur ex parte obiecti: sed reuera distinguuntur tamque due potentie organice: sed in voluntate sunt idem: ita quod ipsa voluntas sine quocumque distinctione ex natura rei est concupiscibilis et irascibilis. Et aduerte quod cupiscibilis respicit illud quod ex se natum est esse conueniens vel discoueniens: ita quod nullo alio posito circa ipsum nisi sola apprehensio facta natura est sequi actus delectandi aut tristandi sine persequendi aut fugiendi: talia enim non respicit irascibilis. An actus irascibilis est irasci: ita quod obiectum irascibile est vindicabile vel offendens: quod offendens non dicitur statim discoueniens cupiscibilis: sed quod impedit illud quod est primo conueniens appetitui gustatiuo. scilicet cibum: ita quod irascibilis appetit remouere offendens et ipsum punire. An quoniam remouet et punit: irascitur tunc sine dolore et tristitia: sed quoniam non potest ipsum punire: tunc irascitur cum dolore et tristitia. Supponitur scdo quod ut alius visus est potentia motia per se locum est due: scilicet organica et non organica: et de ista ample visus est. Non respondet ad dubium quod potentia motiua organica est principium ad quod motus progressiui. Et ad aristoteli. quod dicitur quod intellectus practicus seu potentia cognitiua et appetitus sunt principia motus localis: debet intelligi quod ad actus istarum potentiarum potentia motia exequitur suam actum: id est

Seco. lib. 3. dist. 34.

cum solum principia pura et non per se productua illiusmodi motus. **Quibit tertio** vix aia sepata potest intelligere quidditates sibi notas an segregationem. Respondet quod non: quod huiusmodi aristoteli per se aia separata se habet ad intellectum sicut sensibile ad sensum: sed sensus non potest habere aliquam sensationem nisi moueat a sensibili: nec intellectus nisi moueat a phantasmate. Tunc respondet ad dubium secundum mentem scoti: quod aia separata intelligere potest quidditates omnium illorum quae huiusmodi species intelligibiles. Respondet ulterius quod species intelligibiles quidditatum remanent in aia post eius separationem a corpore: et tamen virtutes et scientie quae prius habuit coniuicta corpori: de quibus non est oblita aliquam sepe a corpore. An scientia quantum est ex parte sui nata est incorruptibilis permanere: et tamen ex parte subiecti cum subiecto sit incorruptibile. An dicitur huiusmodi in prologo biblice: discam in terra: quod nobis scientia remanebit in celis: valde enim indignum esset tamen laborare circa scientias et virtutes si desinerent in morte: et valde irrationabile quod talia maneat et quod actus illarum non valeant habere. Secundo de his videtur esse dubitatio: quod si multae species intelligibiles sint preseruate in intellectu: tunc quilibet mouebit ad intellectionem vel nullam: sed de hoc satis visum est alio. Sed dubium est: vix aia sepata virtute propria possit acquirere noticiam alicuius prius ignoti. Respondet breuiter quod sic: aia enim existens in debita distantia alicuius obiecti poterit habere et acquirere noticiam illius obiecti virtute propria: et hoc tam intuitiuam quam abstractiuam: et pro illo statu obiectum immediate causabit duos effectus. scilicet speciem intelligibilem sui et suam intellectionem: quod tunc non indigebimus phantasmate. Et quod sequitur ulterius quod aia potest recordari iam peritoy et eorum quod in hoc mundo nouit gaudendo et delectando bonis operatiuibus quos in hoc mundo exercuit. Tertium ad tertium articulum sit:

Conclusio

Quidditas rei materialis non est obiectum ad quod non intellectus ex natura intellectus: licet possit esse obiectum nisi intellectus naturaliter attingibile pro illo statu: et hec conclusio relinquitur probata in articulis. Ad rationes etiam patet quod sit dicendum.

Liber de sensu et sensato. Aristo.

Quoniam autem de aia secundum seipsam determinatum est: et de virtute quilibet ex parte ipsius: prius est facere demonstrationem secundum considerationem de animalibus et vitam habitibus omnibus quae sunt proprie et conuenientes operationes eorum: quae igitur dicta sunt de aia subijciantur: de reliquis autem dicamus et primum de primis.

Iste est liber de sensu et sensato aristoteli. in quo determinat de corpore sensituo. Et diuidit in nouem capitula. Primum continet tres particulas. Et dicitur primo in prima quod postquam determinatum est de aia et de potentibus eius necesse est determinare de animalibus et de omnibus habitibus vitam. In secunda parte intedit duas conclusiones. Prima: in hoc libro oportet determinare de operatiuibus tam corporibus quam propriis aialium. Primum: quod conueniens est determinare de his quae sunt coe aie et corpori: sed operatiuibus aialium tam proprie quam conueniens sunt coe aie et corpori: igitur de his determinandum est. Deinde probat exemplo: quod hec omnia quae sunt coe aie et corpori fere insunt omnibus animalibus: puta sensus/memoria/ira/gaudium appetitus/scientia: et inter ea quae insunt omnibus vitam principatibus et quae insunt maxime animalibus: et sunt iste quae

Seco. lib. 4. dist. 4-5-6